

V posledních, pro nás velmi náročných dnech jsme zavaleni dotazy – telefonickými i e-mailovými, co je nového kolem svépomocné rodičovské ubytovny ve Fakultní nemocnici v Motole. Není v našich silách podrobně všem popsat průběh uplynulých dní, a proto jsme připravili odpovědi na nejčastější otázky v této písemné podobě.

Bude ubytovna po konci října zachována?

Pokud nedojde k nějakému nečekanému zvratu, budeme se v pondělí 31. 10. muset vystěhovat. Končí totiž prodloužená výpovědní doba, kterou se na konci září podařilo s vedením FN Motol dohodnout, aby bylo víc času na jednání. K žádné dohodě ovšem zatím nedošlo. Jsme si přitom jisti, že je naše práce pro rodiny s nemocnými dětmi potřebná, a stále nerozumíme tomu, proč vedení nemocnice této práci brání. Vystěhování, pokud k němu 31. 10. dojde, tak vnímáme jako násilné přerušování své práce, a budeme nadále usilovat o to, abychom v ní brzy mohli opět pokračovat, aby byla na půdě FN Motol zachována.

Jak říjnová jednání s vedením motolské nemocnice vypadala? Mluví nemocnice se pro zpravodajství ČT vyjádřila, že nemocnice o vaši práci stojí a udělá vše pro její zachování.

Tomu jednání s vedením nemocnice neodpovídala; na téma ubytovny se s námi zástupci nemocnice odmítli vůbec bavit.

O čem jste se tedy měli bavit – vždyť i petice, kterou podepsalo přes třináct tisíc lidí, se týká právě zachování vámi spravované svépomocné rodičovské ubytovny?

Jednání se měla týkat budoucí spolupráce mezi Klíčkem a nemocnicí.

Jak si nemocnice tuto spolupráci představuje?

Myslíme si, že nikdo z vedení nemocnice žádnou konkrétní představu nemá – z nějakého důvodu jde hlavně o to, abychom skončili s prací, která jakkoli souvisí s ubytováváním.

Nemocnice ale prý Klíčku nabídla na ubytovně náhradní prostory a možnost rozšířit jeho práci i na další lůžka – je to pravda?

Jde spíše o hru se slovy než o skutečnou nabídku: nemocnice nám sdělila, že u ubytovenské vrátnice – potud tedy ten prostor „na ubytovně“ – vytvoří jakousi společenskou místnost, kterou umožní využívat neziskovým organizacím působícím ve FN Motol. I my bychom si pak mohli tento prostor na nějaký termín vždy předem zarezervovat, a nabízet tam rodičům nějakou „psychosociální péči“. To samozřejmě se zachováním naší práce nemá nic společného. Nevychází to ani z toho, co děláme, ani z toho, co rodiče potřebují.

Vedení nemocnice stále uvádělo – a pan ředitel to zopakoval i před poslanci na jednání petičního výboru poslanecké sněmovny 20. září –, že hlavní překážkou pro pokračování vaší ubytovny je novela zákona o nakládání s majetkem státu.

Zmíněná novela nepřináší konkrétně ve vztahu k naší práci nic nového. Protože ale nemocnice není z nějakého důvodu ochotna jít cestou klasické nájemní smlouvy, nabídli jsme jiné řešení, které je se současnou legislativou také plně v souladu. Podstatou našeho návrhu bylo, že provozovatelem ubytování bude nadále pouze nemocnice sama, my jí veškeré své zařízení a vybavení zdarma oficiálně zapůjčíme a nemocnice nás současně pověří tím, abychom pro ni fungování vyhrazené části její ubytovny bezúplatně zabezpečovali. Tento model je právně schůdný a veškeré konkrétní detaily jsou už v zásadě technickou záležitostí, lze je specifikovat a smluvně ošetřit. Vedení nemocnice ovšem ani tento návrh nepřijalo.

Proč nemocnice na tento návrh nepřistoupila?

Po posledním jednání, které jsme absolvovali 27. října, se zdá, že na straně nemocnice ve skutečnosti není k žádné dohodě vůle. Zástupci motolského managementu poprvé neargumentovali žádnými překážkami na straně zákona, neuvedli ani žádný jiný objektivní důvod, který by zachování naší práce bránil, ale dali nám poměrně nevybíravě najevo, že naši práci nechtějí a údajně ani nepotřebují.

A potřebují?

To záleží na tom, co je jejich prioritou. „Naše“ ubytovna funguje 23 let paralelně s tou nemocniční; nenahrazuje ji, ale doplňuje. Často vychází vstříc těm doprovázejícím rodinám, které z nějakého důvodu narážejí na meze systému a nemohou si třeba dovolit, aby byli alespoň občas jako rodina pohromadě a nablízku nemocnému dítěti. Jiné je i zázemí, které nabízíme – snažíme se, aby tu rodiny našly opravdu všechno, co během pobytu v nemocnici potřebují pro své důstojné každodenní fungování, a aby celková atmosféra „naší“ ubytovny připomínala „domov mimo domov“. Naše práce je vedena vztahem, zájmem a ochotou pružně vycházet vstříc individuálním potřebám.

Jak se vedení nemocnice k těmto argumentům staví?

Zatím stále opakují, že to všechno jsou schopni zajistit sami, byť to tak zatím – navzdory zvýšenému úsilí, jehož jsme po publikování petice za zachování naší ubytovny svědky – vůbec nevypadá. Tvrzení, že o rodiče je dobře a dostatečně postaráno, je navíc v rozporu s postojem, který nemocnice zaujímá k aktivitě společnosti Nadační fond Dům Ronalda McDonalda, což je zároveň důležitá součást PR aktivit fastfoodové společnosti McDonald's. Tato organizace má přitom podle svých deklarací velmi podobné cíle, jako my. Hovoří o tom, jak je důležité, aby rodiny mohly být během hospitalizace spolu, a chtějí vybudovat dům, v němž za pár let budou rodinám nabízet v podstatě to, co jim už 23 let nabízíme my. A my už navíc také 23 let marně usilujeme o to, abychom svou práci na půdě motolské nemocnice mohli dělat ve větším měřítku.

To je ale kampaň McDonalds a s motolskou nemocnicí přece nesouvisí.

Přestože jde o kampaň úzce spojenou se společností McDonald's, je to kampaň, která – pro nás překvapivě – probíhá v součinnosti, a dokonce za aktivní podpory FN Motol. Na motolském webu najdete fotografie z akce McHappy Day, při níž mluvčí nemocnice za pultem fastfoodové provozovny prodává samolepky na podporu Domu Ronalda McDonalda, motolský web referuje o tom, že v areálu nemocnice bude takový dům vybudován; na obrazovkách vnitřního televizního systému – tedy na obrazovkách, které během dne vysílají program v aulách a čekárnách FNM – běží spot na Dům Ronalda McDonalda, to ale nikoli jako součást reklamních bloků, ale přímo pod motolskou hlavičkou. Mluvčí motolské nemocnice také otevřeně propagovala Dům Ronalda McDonalda i ve svých vyjádřeních k situaci ohledně naší ubytovny: například v textu, který vyšel 2. 8. na Aktuálně.cz, paní Danková v něm uvádí, že "na rozdíl od Klíčku má tato nadace (= *Nadační fond Dům Ronalda McDonalda*) prostředky na zbudování krásné luxusní ubytovny, kde by mohli rodiče přespávat zdarma". To nám ale u státní nemocnice připadá za hranou. Pokud má nemocnice zájem vycházet vstříc širším potřebám rodin svých dětských pacientů, což svou aktivní propagací aktivit Ronalda McDonalda naznačuje, nerozumíme tomu, proč nám v naplňování těchto potřeb naopak aktivně brání. To, co Ronald McDonald na půdě státní nemocnice dělat chce, my už 23 let děláme. Vůči aktivitám McDonalda se přitom nechceme konkurečně vymezovat – každá práce, která rodinám nemocných dětí ulehčí a pomůže, je užitečná a potřebná a není žádný důvod, proč se na tomto poli bránit rozmanitostí. Nerozumíme ale tomu, proč upřednostňovat aktivitu, která je kromě svého charitativního rozměru otevřeně vázána i na reklamní zájmy nadnárodního komerčního řetězce. Postoj motolského managementu vůči naší práci považujeme v tomto kontextu za obzvlášť znepokojivý.

Za Nadační fond Klíček:

Jiří a Markéta Královcovi

V Praze 30. října 2016